

فصلنامه مطالعات فرهنگی - دفاعی زنان

سال دوم، شماره ۱، ایستان ۱۳۸۵

آثار جهانی گرایی بر زنان

نویسنده: مریم آخوندی*

چکیده

این مقاله سعی دارد به بررسی آثار و پدیده های جهانی گرایی بر روی زنان بپردازد و به طور ویژه اضطراب ناشی از جهانی گرایی و جهانی سازی را بر روی زنان بررسی کند.

در ادامه همچنین دو نمونه از کارهای جهانی سازان یعنی فاچاق زنان و محوش خصیت و کرامت انسانی نیز با این دیدگاه مورد بررسی قرار گرفته و راهکار دین به خصوص دین اسلام نیز برای رویارویی با این مسئله بیان شده است.

وازگان کلیدی

اضطراب، جهانی شدن، جهانی گرایی، اضطراب فرهنگی و اضطراب معنایی

*دانشجوی کارشناسی ارشد ارتباطات دانشگاه تهران

مقدمه

با تولد مدرنیته، بشر انتظار حضور تغییرات و خواسته‌ها و ناخواسته‌های را می‌کشید که زندگی او را متحول می‌ساخت و او را از حصار آهنینی که به دور خود کشیده بود، خارج می‌کرد و در تعامل با انسانهای دیگر قرار می‌داد. مدرنیته دوره نوسازی و تغییر ایده‌ها و ارزش‌هایی تلقی می‌شد که حاوی مجموعه‌ای از اندیشه‌ها، نهادها و تکنولوژیها، اعمال و سیاستهای اروپایی بود که منجر به ورود به ساختار جدید اجتماعی، اقتصادی و سیاسی می‌شد. اگرچه تاریخ مشخصی برای ظهور مدرنیته مشخص نشده است و از اوایل قرن شانزدهم تا اواسط قرن نوزدهم را می‌توان آغاز مدرنیته دانست؛ اما شکل گیری مولفه‌های تشکیل دهنده مدرنیته مانند صنعتی شدن، شهر نشینی و مردم سالارانه شدن فرآیندهای سیاسی زمینه را برای ایجاد پدیده جهانی شدن در این دوره فراهم ساخت.

آنونی گیدنر معتقد است که مدرنیته ذاتاً جهانی ساز است و ویژگیهای ذاتی توسعه طلبانه مدرنیته باعث گسترش جهانی آن شده است. بنابراین جهانی شدن را می‌توان پیامد مدرنیته دانست، زیرا مدرنیته از نظر گیدنر دارای نوعی ناپیوستگی است که با دوران پیشامدرن کاملاً متفاوت است و هم چنین مفاهیم زمانی و مکانی نیز معانی قدیم خود را کاملاً از دست می‌دهند و موقعیتهاي محلی بیش از آنکه وهم آمیز باشند از ساکنانی غایب و به همان اندازه حاضر تشکیل شده‌اند. (تامیلسون، ۱۳۸۱:۷۹)

هم چنین تخصصی شدن امور، نیاز افراد را به یکدیگر بیشتر می کند و باعث وابستگی به یکدیگر می شود و روابط را تشديد کرده و فاصله ها را افزایش می دهد و این چنین جهانی شدن، پیامد مدرنیته تلقی می شود.

حال با عنایت به مسئله فوق، زمانی که بشر به علت این وابستگیهای اجباری با مردمان سایر نواحی جغرافیایی و امکانات و فرصتها و ذهنیتهای آنها آشنا می شود، ذهنیت بسته خود را گسترش داده و جهانی می نگرد؛ ولی آیا این جهانی نگریستن همواره می تواند عاملی برای پیشرفت و فرار از محرومیت ها باشد، یا عوارضی نیز برای فرد و بویژه برای زنان که آسیب پذیری زیادی دارند ایجاد می کند؟

نکته قابل تأمل این است که قدرت نامتوازنی در مدرنیته جهانی که تحت تاثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات به یک مدرنیته تند تبدیل شده است، وجود دارد که همواره مورد نقد اندیشمندان قرار گرفته است، زیرا صحنه گردانان جهانی سازی معتقدند که مدرنیته از نظر تاریخی از غرب سرچشمه گرفته و این امر باعث سلطه سیاسی، اقتصادی غرب بر جهان می شود و این سلطه به نوبه خود گفتمانی را شکل می دهد که غرب با تکیه بر آن برای تحول فرهنگی و نحوه زندگی خاص خود، اعتباری جهان شمول قائل می شود. (ناملبیون، ۱۹۸۱: ۱۲۸)

اما در این چالش قدرت، بیشترین آسیب را کسانی متحمل می شوند که تحت استعمار و استثمار قرار گرفته اند و در زیر یوغ سرمایه داری، ارزشها و عقاید و فرهنگ آنها دستخوش آسیب و دگرگونی شده است و شاید در میان گروه های اجتماعی، زنان به علت بر عهده گرفتن نقشهای حساسی چون مادری و همسری که کانون اصلی خانواده را تشکیل می دهد و به تبع خانواده، محور اصلی تشکیل

جامعه و عامل بقا یا نابودی آن می شود، از آسیب پذیری بیشتری برخوردار باشند.

بنابراین زنان و بویژه زنان مسلمان علاوه بر اینکه بیشتر از سایر افراد در این پروژه هدایت شده تحت هجوم فرهنگی و غربی قرار می گیرند، بیش از پیش تحت تاثیر هجوم ارزش‌های غربی و جهان گرایی ذهنی، ناآگاهانه مورد سوء استفاده های جنسی و تجاری و... نیز واقع می شوند که با عقاید اسلامی آنها در تعارض کامل قرار می گیرد و همین امر می تواند باعث ایجاد پیامدها و عوارض جدی جبران ناپذیری چون تشویش، دوگانگی، اضطراب، افسردگی، تهی شدن از هویت و بی هویتی برای زنان می شود.

پس از ظهور جدی پدیده جهانی شدن، اندیشمندان و صاحبان فکر، توجه خود را به بعد فیزیکی و شکل بندی این پدیده معطوف کردند و ذهنیت جهانی شده را فرصتی مفید و مناسب برای طرح و ایجاد فرصتهای برابر، استقلال مالی زنان و داشتن حقوق مساوی با مردان در مشاغل دانستند؛ اما در آینده ای نزدیک چون پرده از نقاب پروژه جهانی سازی برداشته شد، آنچه در کانون توجه قرار گرفت، سوء استفاده های جنسی، قاچاق زنان و بردگی آنان بود که در قالب ارزش‌های زیبای غربی و جهانی اندیشمندان بشر رخ می نمود.

اما این مقاله سعی دارد به پیامد منفی دیگری از جهان گرایی با تأکید بر مسئله زنان پردازد. حضور اضطرابها و افسردگی‌های مداوم در برخورد با این پدیده پیامدی است که می توان آن را در هر بعدی از ابعاد این پروژه دید.

اینکه اضطراب ناشی از جهانی نگری چیست؟ به چه علت جهانی نگری می تواند عاملی برای ایجاد اضطراب باشد و به طور نمونه قاچاق زنان و محرومی

آیا راهکاری برای مقابله با این مسئله وجود دارد یا خیر؟

برای بررسی مفهوم اضطراب در ذهنیت جهانی شده و تاثیر مخرب آن بر روی زنان، ابتدا باید به بررسی مفاهیمی چون اضطراب و عناصر مفهومی آن، پدیده جهان گرایی و ویژگیهای آن پردازیم.

اضطراب چیست؟

مفهوم اضطراب یک مفهوم میان رشته‌ای، چند بعدی، نسبی و چند عاملی است. بحث اضطراب ابتدا در حوزه مطالعات روان‌شناسی و روان‌پزشکی مطرح شده و سپس در سایر حوزه‌های علوم توسعه پیدا کرد. از طرفی اگر چه با تولد انسان اضطراب آغاز می‌شود و همواره در همه عرصه‌های زندگی همراه و قرین فرد و جامعه بوده است، ولی به دلیل عوامل بیرونی، شدت، وسعت، نوع و کیفیت آن می‌توان گفت اضطراب به عنوان یک پدیده شایع، معلول زندگی صنعتی و تکنولوژی امروز است.

اضطراب از چهار عنصر مفهومی فشار، تنش، تشویش و ریسک تشکیل می‌شود. فشار زمانی بر فرد و جامعه وارد می‌شود که فرد یا جامعه در تنگناهای بدون برون رفت قرار گیرد؛

تنگناهایی که فرد انتخاب بعدی نداشته باشد. ضربه‌های غیر متوجه و غیر پیش بینی نشده نیز باعث ایجاد تنش برای فرد می‌شود و زمانی که فرد در حال تردید، غیر متنه به تصمیم یا سوالات و خواسته‌های بی‌پاسخ قرار می‌گیرد، دچار تشویش می‌شود و ریسک به حالت احتمال خطر و حالت قبل از مواجهه با خطر گفته می‌شود. (عاملی، ۱۳۸۵)

در پدیده جهانی گرایی انواع اضطراب فرهنگی، اضطراب سیاسی، اضطراب اقتصادی و اضطراب معنایی قابل مشاهده است که می تواند اثرات مخربی را با خود به همراه آورد.

جهانی شدن چیست؟

اگر چه پدیده جهانی شدن دارای سابقه ای بسیار طولانی است، هنوز پدیده ای متأخر محسوب می شود و هر روز جدیدتر و تازه تر شود و توجه خاصی به آن مبذول می شود و همین مسئله باعث ایجاد چالشهای جدی در تعریف این پدیده شده است.

اگر چه جوهر اصلی جهانی شدن، اقتصادی است و در تعریفی جهانی شدن را می توان ادامه حرکت نظام سرمایه داری و کاپیتالیستی غرب دید، اما گیدنز بر چند بعدی بودن جهانی شدن تأکید دارد؛ او معتقد است که اشتباه است که جهانی شدن را فقط به روند های اقتصادی مرتبط کنیم... جهانی شدن از یک ذات سیاسی، تکنولوژی، فرهنگی و اقتصادی برخوردار است. (عاملی، ۱۳۸۵)

چند بعدی و چند گانه بودن پدیده جهانی شدن می گوید: «جهانی شدن الگوی فعالیتهای مختلف بشری به سوی فراقاره ای و بین منطقه ای شدن در حرکت است.» (زاده‌یار: ۱۳۷۴: ۱۸۷)

کاستلز نیز جهانی شدن را نوعی جامعه شبکه‌ای می داند که در ادامه حرکت نظام سرمایه داری پهنه اقتصادی جامعه و فرهنگ را در بر می گیرد. وی معتقد است که «در عصر جهانی شدن، زمان و مکان دارای معانی جدید و متفاوت از معانی پیشین خود می باشند. انتقال آنی اطلاعات و داده ها و سرمایه ها و ارکان ارتباط همزمان میان افراد در نقاط مختلف، عملاً فواصل زمانی را از میان برداشته و نظم طبیعی دوران قدیم یا چارچوب مکانیکی جهان صنعتی را به طور کلی

دگرگون ساخته است. مکان نیز به نوبه خود با مفهوم دسترسی یا عدم دسترسی به اطلاعات و ابزار انتقال و پردازش ارتباط پیدا کرده و به این اعتبار حضور در مکان، معنای تازه‌ای به خود گرفته است که می‌تواند تعیین کننده ارتباط و اتصال شخص به جامعه شبکه‌ای یا طرد و حذف او از این مکان فراگیر و در عین حال انحصاری به شمار آید.» (کاستلز: ۱۸، ۱۳۸۰)

و به طور کلی با در نظر داشتن تمام ابعاد این پدیده، با مروری بر مجموعه تعریف جهانی شدن، می‌توانیم مفاهیم بنیادی فشردگی زمان و مکان، شبکه‌ای شدن، یکپارچگی سیستم، وابستگی عمومی، تشدید آگاهی جهانی و دسترسی به تولیدات فرهنگی سایر ملتها و فرهنگها و تبدیل به دهکده جهانی مک‌لوهان را در آن دید.

البته پیامدهای جهانی شدن را نمی‌توان تنها در پیوستگی و اتصال ملتها و فرهنگها و قومها و نزدیکی آنها و همزیستی مسالمت آمیز دانست؛ شاید یکی از پیامدهای اصلی این پدیده جهان گرایی باشد که در تضاد و تقابل کامل با بومی نگری و محلی نگری قرار می‌گیرد و می‌تواند خطرات جبران ناپذیری را به دنبال داشته باشد.

جهان گرایی بیان کننده نگرشی است که اگر چه ریشه‌های کهنه دارد ولی به لحاظ کیفیت تأثیر آن در زندگی روزمره و وسعت و تأثیر ذهنی که بر روی افراد جامعه می‌گذارد، نگرشی جدید تلقی می‌شود که منشأ ظهور اندیشه نوینی در عرصه تاریخ خواهد شد. جهانی نگری در مقابل بومی نگری و محلی نگری مطرح می‌شود و از نظر رابرتسون (۱۹۹۲) جهان گرایی برخاسته از توسعه دید و آگاهی است که انسان امروز از جهان پیدا کرده است و در واقع جهان را به عنوان یک فضای واحد یا یکپارچه می‌بیند. (عاملی: ۱۳۸۵)

جهان گرایی برخاسته از توسعه دید و آگاهی است که انسان امروز از جهان پیدا کرده است و جهان را یک فضای واحد یا یکپارچه می بیند.

تمام آنچه ذکر شد به پدیده پیچیده بر می گردد، اما پشت پرده جهانی شدن و عمق این مفهوم را می توان در تعبیر بسیاری از متفکران معاصر از جهانی شدن به عنوان یک «زلزله ژنوپولیک» (رابرتسون، ۱۹۹۲)، «بحran فرهنگی و اجتماعی» (تاملینسون، ۱۹۹۹)، «پایان تاریخ» (فوکویاما، ۱۹۹۱)، گم کردن بنیادین جهت» (دیرلیو، ۲۰۰۱)، «جهان رها شده» (کیدز، ۱۹۹۹)، جامعه در حال بن بست» (بیمن، ۲۰۰۲) و بالاخره «اضطراب بزرگ» (زویوف، ۲۰۰۱) یافت. (عاملی، ۱۳۸۵)

در واقع تعبیر ذکر شده، زمانی معنای کامل خود را پیدا می کند که چهره دیگر جهانی شدن، یعنی جهانی سازی را نیز بشناسیم.

«جهانی سازی تداوم حرکت سرمایه داری است که پس از پایان جنگ سرد، رویای تسلط بر عالم را در سر می پروراند.» (کاستلر، ۱۳۸۰: ۱۳۰)

جهانی سازی را بر خلاف روند و فرآیند طبیعی جهانی شدن می توان پژوهه‌ای عظیم و هدایت شده دید که همواره با طرحی برنامه ریزی شده، سودای تسلط بر عالم را در سر پرورانده است. که در وجه عظیم خود هویت، فرهنگ، منابع و امکانات کشورهای جهان سوم را نشانه رفته است.

بنابراین پژوهه جهانی سازی نوعی همگن سازی و یکسان سازی و جهان شمولی تحمیلی و اجباری را تعقیب می کند و فوکویاما در نظریه پایان تاریخ، تمدن غربی را به علت توانمندی در ارایه نظامهای کارآمد سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بسی رقیب، شارع و بنیان گذار و البته هدایتگر و رهبر این پژوهه

می دارد. (دهمیار: ۱۳۷۹: ۳۸)

پیامدهای جهان گرایی و علل اضطراب

فرامحلي شدن دیدگاه ها و تکرشها و ارزشها

نگاه جهانی پیدا کردن به دنبال عرضه گستردۀ اطلاعات و سخت افزارها و نرم افزارهای جهانی ارتباطات، علاوه بر اینکه موجب پیوند میان صاحبان اندیشه و فکر می شود، آگاهی فرامحلي و فراملی را نیز افزایش می دهد. ذهنیت افراد دیگر در محیط بستۀ زندگی محدود نمی شود. معیار و ملاک ارزیابی امکانات و ارزشها و فرهنگها و بایدتها و نبایدتها و انتخابها محدود به فرصتهای بومی و محلی نمی شود و بر اساس ملاکهای جهانی صورت می گیرد.

فرامحلي شدن حوزۀ شناختی انسان، می تواند باعث تضعیف حس و روحیة محلی شود و باعث گستنگی و جدایی و شکاف با عناصر بومی و شهروندی محلی گردد و رابطه فرد را با نوستالژی هویتی و فرهنگی خود قطع می کند و گرایشات دورگه را در جماعت‌های محلی ایجاد می کند و همین توسعه نسبیت گرایی و قرار گرفتن انسان در اقیانوسی از باورها و اعتقادات و ادیان و فرهنگها باعث ایجاد تشویش در فرد می شود و از طرفی به قول ویرلیو^(۱) لیبرال شدن اجتماعی، منشأ ایجاد نوعی نسبیت گرایی و گم کردن جهت می شود.

توسعه جامعه چند محوری و چند فرهنگی

با شبکه‌ای شدن جهان و فشرده شدن زمان و مکان و کمرنگ شدن مرزهای محسوس و عینی جغرافیایی، فضای نمادین شکل می گیرد که ذهنیت افراد ملاک آن است. دیگر فرهنگ‌ها و ارزش‌ها محدود به مرزهای بومی خود نمی شوند و از کانالهای متعدد و متنوع وارد سایر فرهنگ‌ها می شوند. مهاجرت عظیم ارزشها و اندیشه‌های بومی ملت‌ها به نقاط مختلف جهان صورت می گیرد و ناخودآگاه جامعه‌ای با تنوع فرهنگی شکل می گیرد.

اگر چه جهان‌گرایی باعث از بین رفتن تک محوری فرهنگی و جایگزین شدن نگاه چند فرهنگی می‌شود، اما تشوری جهان مرکزی اروپایی و آمریکایی را نمی‌تواند تضعیف کند. اگر چه جبر همزیستی چند فرهنگی در جوامع به وجود می‌آید ولی باز هم، فرهنگی امکان غلبه پیدا می‌کند که قدرت بیشتری در این پدیده داشته باشد. در ایجاد پروژه جهانی سازی خود را به نمایش می‌گذارد و حضور قدرت و دولتی که اصطلاحاً نظم نوین جهانی را دردست دارد و با قدرت برتر ارتباطی، سعی در شکل دهنی به تمام جنبه‌های جهان می‌کند. همانطور که فوکویاما در نظریه پایان تاریخ خود به قابلیتها و ظرفیتهای بی‌رقیب غرب تکه می‌کند و مشروعیت و برتری الگوها و اندیشه‌ها و برداشت‌های سیاسی و اجتماعی غرب در نقاط مختلف را به نمایش می‌گذارد. در واقع زمانی که فوکویاما از پایان تاریخ سخن می‌گوید بر این مسئله تاکید می‌کند که مردم سایر کشورهای غیر غربی در رسیدن به ایده آل خود به بن بست رسیده‌اند و اکنون به دنبال جایگزینی به ارزش‌های غربی روی آورده‌اند. (دعتیار: ۱۳۷۹، ۳۸)

حضور مهاجرتهای معنوی^۱ و ایجاد جامعه چند فرهنگی با غلبه و برتری ارزش‌های کنترل شده غربی که باعث ایجاد تقابل با فرهنگ و هویت غنی اسلامی می‌شود و عدم تجانس اجتماعی را ایجاد کند؛ می‌تواند عاملی دیگر در جهت اضطراب زایی جامعه باشد که منجر به ایجاد هویتهای دورگه، نامعین و سرگردان می‌شود.

پدیده قاچاق زنان و مهاجرتهای بی‌رویه زنان که در عصر حاضر سرعت فرازینده‌ای به خود گرفته است و به پیروی از آن، محظوظ شخصیت و کرامت انسانی زنان می‌تواند نمونه‌های ملموس و محسوس و عینی باشد که به دنبال فرامحلی

۱- مهاجرتهای معنوی به انتقال ارزشها و هنگارها و عقاید از یک فرهنگ به فرهنگ دیگر گفته می‌شود.

شدن آگاهیها و توسعه ارتباطات و اطلاعات ایجاد گشته و خطرها و آسیهای فراوانی را برای زنان و بخصوص زنان مسلمان به دنبال دارد و زمانی از اهمیت قابل توجهی برخوردار می شود که ما ردپای اضطرابهای متعدد و متعددی را بر زندگی و شخصیت آنها شاهد باشیم

محو شخصیت و کرامت انسانی زنان

اضطراب فرهنگی ناشی از جهان گرایی و جهان شمولی اهمیت ویژه ای در میان سایر اضطرابها دارد. حضور آموزه های غیر ارادی در کل ساختار اجتماعی و گونه های متعدد و متتنوع فرهنگ و ارزشها که امکان و بعد انتخاب را فزاینده و جهانی می سازد و وجود تنافض و عدم توازن در تمام ابعاد زندگی انسانی و حتی حوزه خصوصی افراد، می تواند منشا بروز اضطراب فرهنگی و به دنبال آن اضطراب اجتماعی شود و کدخدایان جهانی سازی بیشترین سرمایه را متوجه بعد فرهنگی کرده اند و آنچه با نام آزادی زنان مطرح می سازند، در همین جهت طرح ریزی می شود تا بتواند از راه تقابل جهان نگری و بومی نگری و جذایتها و زیباییهای ویژه ای که برای سطحی نگران بسیار رنگین جلوه می کند، ذلت را در میان زنان مسلمان رواج داده و نتیجه به قول ویرلیو این می شود که جهان واقعی فرد، در جهانهای تصویری گم می شود و فرد از این میان، راه و جهت خود را نمی تواند پیدا کند. اما همواره این سوال می تواند مطرح باشد که چرا بیشترین سرمایه بر روی زنان معطوف شده است؛ در حالی که بهره کشی اقتصادی و تهاجم فرهنگی بر روی جوانان و نوجوانان می تواند راهکار سریع تری برای رسیدن به هدف باشد؟ پاسخ این سوال به اهمیت بنیان خانواده برمی گردد. زن محور و ریشه و رکن اصلی کانون خانواده را تشکیل می دهد و خانواده هم می تواند نقطه آغازین هر صلاح و فساد باشد و اجتماع هم از ترکیب همین

خانواده‌ها پدید می‌آید. به همین دلیل اسلام هم بیشترین توجه را به خانواده معطوف داشته است. همانطور که پیامبر اکرم(ص) هم فرموده اند: «در اسلام هیچ بنایی نزد خداوند محبوب تر از تشکیل خانواده نیست». و مهم‌تر از همه، جامعه پذیری و فرهنگ سازی هم از همین گروه‌های کوچک آغاز می‌شود و در جامعه انتشار پیدا می‌کند.

پس بسیار واضح و روشن است که کدخدايان جهانی سازی، کالایی ساختن و ابزاری کردن زن را در قالب زیبای آزادی، بیان می‌کنند و بسیار آسان شخصیت زن را عربان کرده و او را در معرض دید شکارچیان بوالهوس قرار می‌دهند و هویت و شخصیت انسانی زن را محظوظ نمایند و به یک ابزار اقتصادی و مادی تبدیل می‌کنند و به این ترتیب جامعه را به سوی فساد رهنمون می‌شوند. اما این خطر برای زنان مسلمان می‌تواند بسیار جدی تر باشد. زنان مسلمان از سویی با آموزه‌های دینی و از سویی دیگر با واقعی ساختن مجاز روبرو می‌شوند که باعث ایجاد اضطراب ذهنی در فرد می‌شود که تنها محدود به او نمی‌شود؛ این بی قراری، بی نظمی و تشویش ذهنی به طور تدریجی عمومیت پیدا می‌کند و در سطحی وسیع تر، جامعه را نیز دچار تشویش می‌سازد.

قاچاق زنان، بردگی مدون

شاید دروغه‌ای اول به نظر می‌رسد که پیوستگی جهانی می‌تواند امری مفید و مثبت و سودمند باشد؛ چرا که امکانات و منابع در اختیار همگان قرار گرفته و امکان دسترسی عمومی فراهم می‌شود؛ ولی این موضوع زمانی می‌تواند درست باشد و ما را به ایده آل برساند که «برابری» جزء اصولی باشد که در این پدیده رعایت می‌شود و ویژگی طبیعی و فرآیندی و پروسه‌ای جای خود را به پروره

بودن ندهد. اما اگر از تمام ویژگیهای مثبت و منفی جهانی شدن بگذریم، آنچه امروزه با نام جهانی شدن به بشر خورانده می‌شود، حاکمیت سرمایه داری است که تحت عنوان جهانی سازی مطرح می‌شود.

همانطور که در قسمتهای قبل مطرح شد توسعه تنوع جهانی فرهنگها و تغییرات سریع و گستردۀ روزانه و توسعه قدرت انتخاب که در محدوده و شرایط بسته بومی و محلی و سنتی فرد قرار نمی‌گیرد از ویژگیهای اجتناب ناپذیر جهان گرایی است که با ظهور صنعت همزمان ارتباطات، سرعت و شتاب بیشتری به خود می‌گیرد و حضور عناصر غیر بومی و فراملی در عرصه بومی به صورت انفجاری توسعه می‌یابد و این انفجار منشأ توسعه ریسک در عرصه بومی و جهانی می‌شود. حضور عناصر غیر بومی در فرهنگ بومی و داخلی هر فرد، باعث ایجاد امکانات و توقعات ناخواسته‌ای هم می‌شود که از مقایسه با امکانات جهانی به دست می‌آید و خود را در عرصه زندگی روزمره، کار، دانشگاه، حقوق شهر و ندی، سیاسی و... به نمایش می‌گذارد و افزایش احساس انتظارات و تقاضاهای بی‌پاسخ در محیط بومی و پذیرش غیر عقلانی و احساسی عرضه‌های جهانی و فراملی، اضطرابها و تشویشها و دو دلیلیابی را در قلمروهای مختلف به وجود می‌آورد که منجر به اعمالی چون قاچاق زنان می‌شود که نتیجه‌ای جز پشیمانی به دنبال خود ندارد.

قاچاق زنان، سومین تجارت بزرگ بعد از قاچاق اسلحه و دارو، انتقال غیر قانونی و مخفیانه اشخاص است که به طور عمدۀ از سوی کشورهای در حال توسعه و با هدف نهایی و اداشتن زنان و دختران به وضعیت‌های بهره کشانه و ستمگرانه از لحاظ جنسی و اقتصادی به منظور سودرسانی به کار گیرندگان، قاچاقچیان و سندیکاهای جنایتکار صورت می‌گیرد.

زنان زیادی سعی کرده اند و سعی می کنند از این کانال برای رسیدن به وضعیت ایده ال و دست یابی به تساوی، با واقعیت یا چیزی خلاف آن مواجه شده‌اند و می شونند. در این پدیده آنان همواره مورد سوء استفاده‌های تجاری و جنسی قرار می‌گیرند و مجبور می‌شوند در کارهای غیر حرفه‌ای و ماهرانه بدون پوشش قوانین کاری به فعالیت بپردازند و دچار آسیب‌های فراوان روحی و جسمی نیز می‌شوند و نتیجه پذیرش غیر عقلانی عرضه‌های جهانی و فرامملی را در احساس پوچی و بیهودگی و سرخوردگی می‌یابند.

هم چنین زنان را به چنین اسارتی در آوردن، مستلزم استفاده از خشونتی غیر قابل توصیف است. خشونتی که منجر به بی هویتی زن شده تا بتواند او را تحت نفوذ هویت کارفرما قرار دهد. این زنان بعد از گذراندن یک دوره سراسر خشن و غیرانسانی، دیگر حتی به فکر فرار هم نمی‌افتد و مطابق خواسته‌های کار فرمای خود تا زمانی که توان سوددهی دارند، بدون هیچ توقعی به ابزار دست آنها تبدیل می‌شوند.

این بردگی هزاره سوم و جهان به ظاهر متمدن در بد و امر، آنقدر خود را زیبا و جذاب بخصوص برای کشورهای در حال توسعه و فقیر به نمایش می‌گذارد که انسانهای ظاهر دوست و مادی گرا و تهی از هرگونه ارزشهای زیبای انسانی و معنوی که جهت زندگی خود را گم کرده‌اند، به آسانی این ریسک ناشی از حضور عناصر بیگانه را در عرصه بومی و جهانی پذیرا می‌شوند و به یک وسیله بهره وری تعاملات حیوانی تبدیل می‌شوند؛ به طوری که بر اساس آمار سازمان ملل متحد «در دنیا ۳۰۰ میلیون زن در تجارت سکس کار می‌کنند و سالانه ۱ میلیون زن و دختر به این تجارت وارد می‌شوند که البته خاورمیانه هم از این مقوله مستثنی نیست. گزارش سال ۲۰۰۵ نشان می‌دهد که از میان ۶۰۰ تا ۸۰۰

هزار انسان که از مرزاها به صورت قاچاقی عبور کرده اند، ۸۰ درصد زنان و دختران بوده اند و طبق تخمین‌های به عمل آمده ۲/۴۵ میلیون نفر قاچاق می‌شوند.^۱

و این پیامدهای ناعادلانه برای کشورهای جهان سوم می‌تواند صحه‌ای بر پروژه بودن «جهانی سازی» بگذارد و البته این هشدار را هم می‌دهد که با افزایش آگاهی و هوشیاری در عرصه ملی و بین‌المللی و تحکیم هویت و فرنگ ملی و دینی باید نوعی همبستگی و وحدت اجتماعی را برای مبارزه با رهاورد تشویش جهانی سازی انجام داد.

دین مأمنی برای خروج از جهان گرایی مادی
گسترش روز افزون صنعت، فناوریهای ارتباطی و اطلاعاتی، مصرف گرایی و مادی گرایی، باعث ایجاد دوره جدیدی به نام عصر سکولار شده است که با جدایی دیت از سیاست شروع شده و بتدریج به سمت محظوظ دین پیش می‌رود و همه چیز رنگ و بوی مادی و تجاری و ابزاری می‌گیرد. در این عصر، اضطراب معنایی می‌تواند مهم‌ترین نگرانی بشر امروزی تلقی شود که بر تمام جنبه‌های زندگی او سایه افکنده است. در جهان گرایی مادی که خدا، دین الهی، فرستاده الهی و معنویت، ارزش خود را از دست داده؛ جهت و مقصد زندگی گم شده است و در نگاه دینی این مسئله عامل اصلی اضطراب معنایی تلقی می‌شود. بشر امروزی دچار اضطراب می‌شود، چون از اصل و ریشه و معنا و مقصد آرامش بخش و به طور کلی از عالم تجرد و غیر محسوس یعنی خدا دور افتاده است.

و به دنبال این دوری خود ساخته از خدا، بشر معاصر به دنبال مأمنی است که به آن پناه ببرد و دین به علت قابلیتهای منحصر به فردش می‌تواند برای اضطراب معنایی و بیگانگی و سنت‌گریزی انسان و گریز و مبارزه با غوغای سالاری زندگی روزمره باشد.

اگر چه به تاریخ جهانی سازی و گرایش به آن برگردیم، ادیان زیادی وجود داشته اند که داعیه جهان شمالی و گسترش جهانی داشته اند. ادیان مختلفی چون مسحیت، یهودیت، بودیسم، زرتشت و... همه در تلاش بوده اند تا براساس تعریفی که از قلمرو خود به عنوان ادیان ملی، محلی یا قومی داشته اند، پیروان خود را گسترش دهند. اما هریک از این ادیان به علت فقدان ظرفیت و توان لازم نتوانستند به موقفيت کامل و نهایی دست پیدا کنند. مسحیت و بودیسم نگاهی مثبت و رویکردی فعال نسبت به دنیا نداشتند و ندارند و به وسیله فرآیندهای عرفی شدن از عرصه عمومی حیات اجتماعی عقب رانده شده اند. هم چنین دین مسحیت و یهودیت نیز همین گسترش محدود خود را به علت توسعه هژمونی غرب به دیگر مناطق به دست آورده اند و به همین دلیل نتوانسته اند رابطه ای مناسب با بشر امروزی برقرار کنند و پایدار بمانند.

دین اسلام نیز جزو ادیانی است که همواره نوید جهانی شدن و جهان شمالی و حاکمیت عدل و برابری و حق و تساوی و مهم‌تر از همه ظهور مهدویت در سراسر جهان را به بشر امروزی داده است.

دلایل و شواهد فراوانی در آیات قرآنی وجود دارد که بر جهان گرایی اسلام و نک مرجعی بودن آن یعنی خداوند صحنه گذاشته و آن را اثبات می‌کند و با ظهور منجی عالم بشریت به طور کامل و تام به آن تحقق می‌بخشد.

« و نرید ان نمن علی الذین استضعفو فی الارض و نجعلهم ائمه و نجعلهم
الوارثین» (سورة قصص، آیه ۵ و ۶)

ما می خواهیم بر مستضعفان زمین منت نهیم و آنان را پیشوایان و وارثان روی
زمین قرار می دهیم.

«يا ايها الناس اذکرو نعمه ا... عليکم هل من خالق غير ا... يرزقکم من السماء و
الارض لا اله الا هو فاني توفکون» (سورة فاطر، آیه ۳)

ای مردم یاد آرید نعمت خدا را برابر شما، آیا هست آفریننده‌ای جز خدا که روزی
دهد شما را از آسمان و زمین، نیست خدایی جز او، پس کجا به دروغ رانده
می شوید.

همچنین موارد زیادی وجود دارد که رسالت پیامبر در قرآن، رسالتی جهانی
توصیف شده است:

« و ما ارسلناك الا کافر للناس بشيرا و نذيرا ولكن اکثر الناس لا یعلمون» (سورة
سبأ، آیه ۲۸)

ما تو را به پیامبری نفرستادیم مگر برای همه مردمان تا مژده دهنده باشی و بیم
دهنده. لکن بیشتر مردم این حقیقت الهی و جاویدان را نمی دانند.

ویژگیها و قابلیتهاي دين اسلام

فارغ از شواهد و ادله قرآنی و روایی برای اثبات فraigیری و جهان گستری دین
الهی اسلام، قابلیتها و تواناییها و ویژگیهای منحصر به فرد این دین باعث
گسترش و جذابیت و توجه بیشتر مخاطبان به آن شده است.

در این بحث به دو مورد از ویژگیهای دین اسلام که می تواند پاسخی مناسب
برای رفع هر گونه اضطراب باشد، اشاره می شود.

هماهنگی و همسویی قوانین دینی با فطرت انسان

«فطرت»، فصل مشترک همه انسانهاست. فطرت همان الهام درونی است که نیاز به دلیل ندارد و انسان بدون استدلال و برهان آنها را می پذیرد و به آنها ایمان دارد. این الهامات، نیرومندتر از داوریهای خرد است و اصالتش بیشتر است؛ چون اینها ادراکات ذاتی و آنها معلومات اکتسابی هستند. (مکارم شیرازی: ۱۳۷۶، ۱۴۸)

حس مذهبی، حس زیبایی، حس راستی، حس نیکویی، حس قدرت طلبی، حس کمال خوانی و... صفاتی هستند که ریشه در فطرت و ذات انسانها دارند و انسانها براساس این امیال درونی در جهت پاسخ به آنها حرکت کرده و سعی می کنند آنها را ارضاء کنند. انسانها تمایل به پرستش یک موجود بی انتها و یک مبدأ متعالی دارند، چون فطرت آنها این گونه امر می کند.

بشر در هر دوران و عصری که باشد به سمت مفاهیم اخلاقی چون عدالت و شهامت و فداکاری و الگوهای آنها حرکت می کند؛ چون می خواهد به حس نیکی موجود در فطرت خود پاسخ دهد. همچنین به دنبال کمال خواهی فطری اش که خود می تواند در میل نیرومند قدرت طلبی بروز پیدا کند، «به دنبال نوعی افزایش کمی یا کیفی و شکوفایی است و به دنبال آن است که چیزهایی رابه دست آورده و بهره وجودیش بیشتر شود.» (صبح بزدی: ۱۴۵، ۱۳۸۴)

علل و ریشه معلولهایی چون اضطرابهای ناشی از جهان گرایی مادی و البته پروره جهانی سازی غربی، آمارهای مربوط به قاچاق زنان و بهره کشی ابزاری از آنان را می توان در میل کمال خواهی و قدرت طلبی انسان که به صورت نادرست تربیت شده است، یافت.

هیچ شکی وجود ندارد که انسانها برای رسیدن به زندگی برتر و رفاه بیشتر و قدرت افزون تر دست به هر کار و عملی می زنند. اما همواره این سوال وجود دارد که چرا مصاديق قدرت طلبی انسانها در پارهای موارد در بیراهه و کژ راهه انتخاب می شود؟

زنی که قدرت خود را نه در کنار عناصر بومی، محلی، بلکه در برگشته مدرن غرب به نظاره می نشینند. زنی که انسانیت را برای ذره ای قدرت و مقام دنیوی می فروشد و از آن دست می کشد و....

بنابراین علت اصلی اینکه انسانی میل به قدرت دارد و می خواهد بداند این قدرت چیست، انواع و چهره های مختلف قدرت کدامند؟ کدام یک از انواع قدرت بهتر است و از چه راهی می توان به آنها نائل شد و ناآگاهانه یا آگاهانه و به صورت غلط به سمت جلوه های پست قدرت دنیوی می رود را می توان در شناخت جستجو کرد.

در واقع تعلق انسان به مظاهر گوناگون قدرت، بستگی به درجات مختلف شناخت و معرفتی است که نسبت به مظاهر گوناگون قدرت دارد. (مسیح بردی، ۱۳۸۴، ۴۷) تربیت صحیح امیال فطری چون کمال خواهی و قدرت طلبی و... و پیدا کردن شناخت و معرفت از قدرت یکتا و بی نهایت عالم وجود و تک مرجع جهانی شدن و یافتن مسیر صحیح می تواند از راه دین حاصل شود. زیرا «فطره ا... الشی فطر الناس عليها لاتبدل لخلق ا...، ذلك الدين القيم» (سوره روم، آیه ۳۰)

فطرتی است که خدا همه را بدان آفریده است و درآفرینش خدا تغییری نیست و دین پاک و پایدار است. یعنی این دین با این فطرت هماهنگ و همسو است. بنابراین به آسانی و در پرتو تعالیم و هدایتهای دین اسلام می توان زنگار های غفلت و فراموشی را از فطرت الهی زدود و تجلی قدرت الهی را در انسان به

تماشا نشست و در آن زمان عزت و احترام و استقلال حقیقی نیز برای انسان معنا پیدا می کند و انسان و بشر امروزی برای ارضای خود به هر سو کشانده نمی شود.

معنا بخشی به زندگی

دین و اعتقاد دینی، تلقی انسان را نسبت به جهان شکل می دهد. فرد معتقد به اصول دین، زندگی مادی دنیا را معنادار می بیند. برای خود هدفی را متصور می شود که باید در این زندگی به این هدف و مقصد دست یابد. بنابراین سعی می کند فرصتها را با آزمون و خطاهای راه های رسیدن به هدف، از دست ندهد. انسان دینی و معتقد با یادآوری زندگی پس از مرگ و جهان آخرت، زندگی دنیا را پوچ و سرگردان نمی بیند که هر بسته رنگین و زیبایی را پذیرد و منفعانه در برابر اهداف پروژه جهانی سازی قدم بردارد و به آن عمل کند. زیرا برای اجرای ارزش‌های اخلاقی پشتوانه و پشتیبان و ضامن اجرایی می بیند که او را مجبور می کند در برابر انجام عملش پاسخگو باشد. بنابراین سعی می کند به بهترین انتخابها دست زند. او دیگر انتخاب و ایده آل خود را در مهاجرت برای رسیدن به استقلال بیشتر یا حراج کردن مقام و منزلت وجود اش برای یافتن خریداری برتر و دنیوی قرار نمی دهد. چون او برای انجام اعمالش معنا را در نظر گرفته است و همواره به پاسخ این سوالها می اندیشد که به کجا آمده‌ام، آمدنم بهر چه بود؟ به کجا می روم آخر نمایی وطنم؟!

و به قول ژان فوراستیه « غرب کلید اصلی را گم کرده و برای باز کردن قفل این مسائل، کلیدی را که به این قفل نمی خورد مطرح می سازد و به کار می برد.

پاسخ این پرسشها که انسان کیست، زندگی چیست؟... را نه علم و نه فلسفه بلکه

دین می دهد. (صالح امیری: ۱۳۸۴، ۴۹)

نتیجه گیری

تأثیرات متعدد و متکثر پدیده جهانی شدن را با توجه به ویژگیهای عصر حاضر نمی‌توان انکار کرد. این پدیده هم می‌تواند آسیبها و هم ظرفیتهای را با خود به دنبال داشته باشد که البته با توجه به پروژه یا پروسه بودن آن متفاوت خواهد بود. کشورهای جهان سوم و کشورهای اسلامی و دارای فرهنگ عمیق و ریشه دار از نمونه کشورهایی هستند که بیشتر در معرض هدفهای سودجویانه سردمداران جهانی سازی قرار می‌گیرند و در میان گروه‌ها و طبقات اجتماعی، زنان به علت بر عهده گرفتن جایگاه خاص اجتماعی و نقشهای حساس با آسیب پذیری بیشتر رو برو هستند.

این مقاله از میان تأثیرات و پیامدهای جهانی شدن، به طور خاص آثار جهان گرایی و ذهنیت جهانی شده و فرامحلی شدن دیدگاه‌ها و ارزشها و نگرشها و توسعه جامعه چند محوری را بر روی زنان مورد بررسی قرار داده است. اضطرابها و تشویشهایی که به علت ناهمگونی عقاید و برخورد فرهنگ‌های متضاد و متعارض با فرهنگ محلی ایجاد می‌شود و البته مسئله به همین جا پایان نمی‌یابد. بلکه تهدیدی جدی برای هویت و شخصیت و ارزش وجودی زنان تلقی می‌شود.

زنانی که بدون شناخت لازم و کافی و پشتونه‌های معنوی و دینی، فریب ظاهر سازیها و زیباییهای چند روزه یکه تازجهانی سازی یعنی غرب را می‌خوردند و تنها ذلت و ابزاری و کالایی شدن و محو شخصیت و کرامت انسانی و اضطراب فرهنگی و اجتماعی را با خود به ارمغان می‌آورند و مهم‌تر

اینکه زنان و به طور خاص زنان کشورهای جهان سوم برای دستیابی به امکانات برتز در هر زمینه‌ای و فراهم آوردن استقلال مادی به مهاجرتهای غیر قانونی و وضعیتهای بهره کشانه جنسی و اقتصادی تن می‌دهند.

و البته دین می‌تواند پاسخ مناسبی برای حل همه اضطرابها و پیامدهای ناخواسته جهانی شدن باشد. اسلام با ویژگی‌هایی چون هماهنگی با فطرت انسانی و معنا بخشی به زندگی، مسیر و راه درست زندگی را نشان می‌دهد و بشر سردرگم را به سوی مقصد و مبدأ متعالی و بی‌نهایت که سر منشأ همه عزتها و استقلالها و نیکیها است، رهنمون می‌شود.

منابع فارسی

- ۱- ناملینسون، جان،**جهانی شدن و فرهنگ**، ترجمه محسن حکیمی، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، تهران، ۱۳۸۱
- ۲- توکلی، پیامد جهانی شدن بر زبان، بازتاب اندیشه در مطبوعات روز ایران، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما، ص ۶۳-۶۷ آبان ۱۳۸۲
- ۳- رادپی، ع. جهانی سازی، تعریف، تاریخ و مبانی فکر و فلسفی آن، جهان شمولی اسلام و جهانی سازی، ج ۱.
- ۴- دهشیار، ح. جهانی شدن تکامل و فراپندازی بروز ارزشها و نهادهای غربی، اطلاعات سیاسی، اقتصادی، مهر و آبان ۱۳۷۹
- ۵- شیرودی، م، نگاهی به جایگاه زن در عصر باستان، اسلام، غرب و جمهوری اسلامی ایران، فصلنامه مریبان، پژوهشکده تحقیقات اسلامی نمایندگی ولی فقیه سپاه، ص ۹۶-۱۱۹، ش ۱۸، زمستان ۱۳۸۴
- ۶- عاملی، س، ر، جزء درس جهانی شدن، ۱۳۸۵
- ۷- کاستلز، م (۱۳۸۰)، عصر اطلاعات، ترجمه احمد علیقلیان و افشین خاکباز.
- ۸- مصباح یزدی، م. ت (۱۳۸۴)، اخلاق در قرآن، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)، چاپ اول، ج ۲.
- ۹- مکارم شیرازی، ن (۱۳۷۶) حکومت جهانی مهدی (عج)، ج ۸، قلم
- ۱۰- صالحی امیری، م (۱۳۸۴) کارکرد های دین، فصلنامه مریبان، پژوهشکده تحقیقات اسلامی، صص ۴۲-۵۳

11- www.sharghnewspaper.com